

ΕΤΟΣ 70όν

14 Αυγούστου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3611)

ΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Κυριακή σήμερα, ενάτη στή σειρά τών περικοπών του ἱεροῦ Εὐαγγελίου του ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καί παραμονή συνάμα τῆς μεγάλης θεομητορικής ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐνώπιόν μας τά μεγαλεῖα του Θεοῦ, του χορηγοῦ κάθε ἀγαθοῦ στον ἄνθρωπο. Παρακολουθοῦμε νά ἐπεμβαίνει καί πάλι ὁ Θεός στή φυσική ροή τών πραγμάτων, νά ἐκπλήσσει ὠφέλιμα τόν ἄνθρωπο πού πιστεύει σέ ἐκεῖνον καί νά ἀποδεικνύει διδακτικώτατα ὅτι ὅπου καί ὅταν ἐκεῖνος ἐπιθυμεῖ, νικιέται ἡ τάξη τῆς φύσης. Εἶναι τρισμέγιστη ἡ εὐεργεσία πού σήμερα συμβαίνει μπροστά στά μάτια τών παρόντων πού παρακολουθοῦν μέ θαυμασμό τά σημεῖα, ἀλλά καί πολλαπλάσια γιά ὅλες τίς γενεές τών μαθητῶν του Κυρίου, πού μέσα ἀπό τήν ἀνάγνωση τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἴτε ἰδιωτικά, εἴτε στή θεία λατρεία, ἐπιθυμοῦμε νά κοινωνήσουμε μέ τή χάρη πού ἀπορρέει ἀπό τά ἱερά κείμενα, ἀλλά καί νά πιστέψουμε ἀκράδαντα στή δύναμη τῆς ἐπέμβασης του Θεοῦ στή ζωή μας. Του Θεοῦ πού πάντοτε μέσα στό πέλαγος τῆς πατρικῆς του ἀγάπης ἐπιθυμεῖ νά γίνουμε μέτοχοι τῆς δικῆς του ζωῆς καί νά ζήσουμε πλούσια τή χάρη αὐτῆς τῆς δωρεᾶς.

«Ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν»

Τί ἐλκύει ὁμως τήν ἐπέμβαση του Θεοῦ, ἡ ἀγαθότητα του ὁποῖου εἶναι πάντοτε δεδομένη; Ἀσφαλῶς ἡ ἐν ἐλευθερίᾳ δικῆς μας πρόσκληση νά ἔρθει καί νά γίνει ἔνοικος τῆς καρδιᾶς μας· τό δικό μας «ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν», πού χρειάζεται νά συνοδεύεται ἀπό τήν προσωπική μας ἀπόφαση γιά τήν ὑποδοχή του μεγάλου ἐπισκέπτου καί γιά τή συγκατοίκηση μαζί του. Μέ ἄλλα λόγια, τήν ἐπέμβαση του Θεοῦ στή ζωή μας ἀναντίρρητα ἐλκύει μιά πράξη πού ἐκεῖνος μᾶς παρέδωσε, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν προσευχή.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 22-34)

«Εγώ είμι· μὴ φοβεῖσθε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα ἔστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγώ ε�μι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Ἡ εὐεργεσία τῆς προσευχῆς

Χωρὶς ἐμένα, μᾶς εἶπε, τίποτε δὲν μπορεῖτε νὰ κατορθώσετε. Ἐμεῖς βέβαια ἀγνοώντας τον συχνότατα, ματαιοπονοῦμε ἀπὸ τὰ φαινομενικά πιὸ ἀπλά μέχρι καὶ τὰ πιὸ δύσκολα πού νομίζουμε ὅτι μπορούμε τάχα νὰ κατορθώσουμε. Σήμερα, παρά τὸ ὀλιγόλογο τῆς περικοπῆς, βλέπουμε ωραιότατες εἰκόνες μὲ τίς ὁποῖες ὁ ἱερός συγγραφέας μᾶς δίνει τὴ δύνατότητα μὲ παρομοιώσεις νὰ ταξιδέψουμε στὴν καθημερινή μας πραγματικότητα. Μέσα ἀπὸ αὐτές μπορούμε νὰ κατανοήσουμε τὸ ποικιλίτροπο τῶν δαιμονικῶν προσπαθειῶν νὰ μᾶς ἐμφυτεύσουν τὸν φόβο καὶ νὰ μᾶς πείσουν ὅτι δὲν ἔχουμε ὄπλα νὰ πολεμήσουμε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, σὰν γλυκιά ἀνατολή στό σκοτάδι κάθε ἐποχῆς, φανερώνεται ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν κατάλληλη ὥρα καὶ στιγμή γιὰ νὰ πληρώσει τὰ πάντα μὲ τὴ δική του ἁγιαστική καὶ σωστική παρουσία.

Ἡ δική μας ἐπιλογή

Ὁ Τριαδικὸς μας Θεὸς μᾶς ἀξίωσε νὰ ἔρθουμε στὸν κόσμο, μᾶς προίκισε μὲ τὸ κατ' εἰκόνα, ὥστε ἐργαζόμενοι τὸ καθ' ὁμοίωσιν νὰ γίνουμε κατὰ χάριν θεοὶ καὶ νὰ ζήσουμε τὴ χαρὰ τῆς Βασιλείας. Στὸ διάβα μας

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τούς μαθητές του νά ἐπιβιβαστοῦν στό πλοῖο καί νά μεταβοῦν στήν ἀπέναντι ὄχθη πρῖν ἀπό αὐτόν, μέχρις ὅτου ὁ ἴδιος ἀφήσει τά πλήθη. Καί ἀφοῦ ἄφησε τά πλήθη νά φύγουν, ἀνέβηκε στό ὄρος ἄλλοσ του γιά νά προσευχηθεῖ. Ὅταν βράδιασε, ἦταν ἄλλοσ ἐκεῖ. Τό πλοῖο ἦταν ἤδη στή μέση τῆς θάλασσης, κλυδωνιζόμενο ἀπό τά κύματα· γιατί ἦταν ἀντίθετος ὁ ἄνεμος. Κατά τήν τέταρτη βάρδια τῆς νύχτας (ξημερώματα), ἦλθε σέ αὐτούς ὁ Ἰησοῦς περπατώντας ἐπάνω στή θάλασσα. Καί ὅταν τόν εἶδαν οἱ μαθητές νά περπατᾶ ἐπάνω στή θάλασσα, τρόμαξαν καί εἶπαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καί ξεφώνισαν ἀπό τόν φόβο τους. Ἀμέσως τούς μίλησε ὁ Ἰησοῦς καί εἶπε: Ἐχετε θάρρος, ἐγώ εἶμαι, μή φοβάστε. Ἀφοῦ τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Πέτρος, εἶπε: Κύριε, ἂν εἶσαι σύ, πρόσταξέ με νά ἔλθω σέ ἐσένα ἐπάνω στά νερά. Αὐτός εἶπε Ἐλα. Καί ἀφοῦ κατέβηκε ὁ Πέτρος ἀπό τό πλοῖο, βάδισε ἐπάνω στά νερά γιά νά ἔλθει πρὸς τόν Ἰησοῦ. Καθὼς ὅμως ἔβλεπε δυνατό τόν ἄνεμο φοβήθηκε, καί ὅταν ἄρχισε νά βυθίζεται, φώναξε καί εἶπε: Κύριε, σῶσε με. Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἄπλωσε τό χέρι, τόν ἔπιασε καί τοῦ λέγει: Ὀλιγόπιστε! Γιατί δίστασες; Καί ὅταν μπῆκαν στό πλοῖο, κόπασε ὁ ἄνεμος· ὅσοι δέν ἦσαν στό πλοῖο ἦλθαν καί τόν προσκύνησαν καί ἔλεξαν: Πράγματι, εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καί ἀφοῦ διέσχισαν τή θάλασσα, ἦλθαν στήν περιοχή τῆς Γεννησαρέτ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀπό τή ματαιότητα αὐτοῦ τοῦ κόσμου δέν μᾶς ἔχει ἀφήσει ἀπαρηγόρητους καί ἀβόηθητους. Αἰσθανόμαστε πολλές φορές καί ἐμεῖς τό πλοῖο τῆς δικῆς μας ζωῆς νά κλυδωνίζεται ἀπό τόν ἄνεμο, νά κινδυνεύει νά καταποντισθεῖ ἀπό τίς πολυώνυμες δυσχέρειες, ἀποτυχίες, ἀστοχίες καί ἀσθένειές μας, ἀπό τά σφάλματα καί τά προβλήματά μας. Ὁ ἄνεμος φυσᾶ συχνότατα ἐνάντιος, ὅμως ἰσχυρότερη, καί ἄς εἶναι φαινομενικά ἀσθενής μέ τά κριτήρια τοῦ κόσμου, εἶναι πάντοτε ἡ λεπτή αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅσο καλοῦμε τόν Παράκλητο στή ζωή μας προσερχόμενοι, ὅσο ἀδειάζουμε ἀπό τά δικά μας προγράμματα καί τή δική μας κρίση, «ἐμεῖς τά βιαστικά κι ἄπειρα ὄντα τῆς στιγμῆς», τόσο ἀφήνουμε τόν Θεό νά κατευθύνει καί νά γεμίσει κάθε χαραμάδα τῆς ζωῆς μας.

Ὁ Θεός πολλές φορές ἀρχίζει νά δρᾶ, περπατώντας πάνω στά ἀφρισμένα κύματα, ἐκεῖ πού οἱ προβλέψεις καί οἱ ἀνθρώπινες ἐπεμβάσεις ἐξαντλοῦνται. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ποτέ ὅτι δέν ἀναπαύεται νά περπατᾶ ἄλλοσ, ἀλλά ὄντας χθές καί σήμερα ὁ αὐτός εἰς τούς αἰῶνες, ἀπλώνει τά χέρια γιά νά πιάσει τά δικά μας στίς ἄχραντες παλάμες του καί νά μοιραστεῖ μαζί μας ὅσα ἀγαθὰ χωρεῖ ἡ πατρική του πρόνοια.

Ἀρχιμ. Ἁ. Ἀ.

14 Αύγουστου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ Προφήτου (η' π.Χ. αἰ.).
Ἦχος: πλ. δ' – Ἐσθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. γ' 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 22-34.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Αύγουστου, Γ' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α' Κορ. δ' 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ' 14-23.

**Πολυτελής ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικός εἰκονογραφημένος τόμος**

**ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ -
ΧΡΥΣΑΣ ΜΑΛΤΕΖΟΥ - ΕΝΡΙΚΟ ΜΟΡΙΝΙ**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ
(Α' ἔκδ., σχῆμα 20x27, σελ. 416)**

Ἡ παροῦσα πολυτελής ἔκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρό Βυζάντιο», μὲ τὸ περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ' Σταυροφορία καὶ ἱερά Λείψανα «ἀγνώστων» ἁγίων στὴ Χριστιανικὴ Δύση. Τὸ Β' μέρος ἐπικεντρώνεται σὲ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὡς ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἑλληνομουσείου. Καὶ τὸ Γ' μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λείψανα Ἁγίων στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τίς «ἱστορικές περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σκοπὸς τῆς παρούσας ἐκδόσεως εἶναι νὰ προβάλλει τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων ὡς πρότυπα γιὰ τὴ σχέση καὶ τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ νὰ μᾶς γνωρίσει τὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ, τὴν ἐπιστημονικὴ - ἱστορικὴ θεώρηση τῆς «μετακομιδῆς» τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἁγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ανατολῆς στὴ Βενετία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν περίοδο τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Φράγκους, τὸ ἔτος 1204 μ.Χ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---